

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 05.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10771** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10, ал. 5 от Закона за семейни помощи за деца /ЗСПД/.

АССГ е сезиран от В. В. М. срещу заповед № ЗСПД/Д-В/17477/30.08.2023 г., издадена от Директора на ДСП В.. Излага съображения за незаконосъобразност акта и моли да бъде отменен.

Ответникът не взема становище.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед е отказано отпускането на месечна помощ по чл. 8е от ЗСПД на В. М. за едно дете. Отказът е мотивиран с това, че детето не учи в държавно или общинско училище; няма право на наследствена пенсия и няма българско гражданство, като е посочено, че месечната помощ се отказва на основание чл. 3, т. 3 от ЗСПД.

От М. е подадено заявление за месечна помощ /л.21/. Представено е уверение от В. морска гимназия, в което е отбелязано, че С. М. е записана като ученичка в 9ти клас /л. 7/.

Видно от лична карта на В. М. с валидност до 17.05.2027 г. /л. 25/ същият е български гражданин и е баща на С. М. /л. 27 гръб/, а майката е починала /л. 26/.

В преписката, прикачена към делото, е приложена регистрационна карта на чужденец с предоставена временна закрила, издадена от ДАБ по отношение на С. М. –

гражданка на У..

От правна страна:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган съгл. чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – Директор на Дирекция Социално подпомагане /ДСП/ В.. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗСПД и Правилника за прилагането му.

Относно съответствието на акта са материалните норми:

Съгласно разпоредбата на чл. 8е от ЗСПД месечни помощи за дете без право на наследствена пенсия от починал родител се предоставят на другия родител или на настойника/попечителя, който отглежда детето и живее постоянно в страната, при условие че детето не получава наследствена пенсия по чл. 82, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване; не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; редовно посещава подготвителните групи в детските градини или подготвителните групи в училищата за задължително предучилищно образование на децата, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние; до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, редовно посещава училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние; има направени всички задължителни имунизации и профилактични прегледи съобразно възрастта и здравословното му състояние; живее постоянно в страната.

Съгласно чл. 3 от ЗСПД право на семейни помощи за деца имат: 1. бременните жени - български граждани; 2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната; 3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната; 4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Спорът е правен и се свежда до въпроса дали са основания за отпускане на месечна помощ по реда на ЗСПД за детето. В редица решения на АССГ – напр. по адм.д. № 9493/2023; адм.д. № 10126/2023 и др., е прието, че гражданите на У. имат право на еднократна помощ по реда на ЗСПД. Цитирани са разпоредбите на Конституцията на Република България /КРБ/, в частност чл. 47, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, съгл. които отглеждането на децата се подпомага от държавата, вкл. и чрез социално подпомагане. Т. е предвидено при съответни ограничения и за чужденците – чл. 26, ал. 2 от КРБ. В съответствие с цитираната разпоредба е и тази на чл. 39, ал. 1, т. 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, съгл. които чужденците с предоставена временна закрила имат право на социално подпомагане. В решенията си АССГ е приел, че чл. 3, т. 5 от ЗСПД не следва да се прилага с оглед цитираните разпоредби и с оглед чл. 27, т. 1 и т. 3 от Конвенцията на ООН за правата на детето (ратифицирана с решение на Великото народно събрание, в сила за страната ни от 03.07.1991 г.). Конвенцията, в съответствие с чл. 5, ал. 4 от КРБ, е част от вътрешното право на страната, като разпоредбите ѝ имат предимство пред тези норми на вътрешното

законодателство, които ѝ противоречат.

Същевременно в чл. 13, т. 2 от Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица е предвидено, че държавите членки създават разпоредби за предоставяне на помощи от "Социални грижи" на лицата, ползващи се с временна закрила. Разпоредбите на директивата са въведени със ЗУБ, съгл. пар. 1а от ПЗР на ЗУБ.

С оглед на цитираните разпоредби АССГ в посочените решения е приел, че чл. 10а, ал. 1 от ЗСПД не следва да намери приложение и липсата на българско гражданство не е основание да бъде отказана исканата помощ.

В настоящия случай, изложеното по-горе важи изцяло, доколкото в случая бащата е с българско гражданство и единствено детето е със статут на чужденец с предоставена временна закрила. След като по силата на горесцитираните разпоредби съставите на АССГ, както и повечето административни съдилища в страната, са приели, че са налице предпоставките за получаване на помощ по ЗСПД за деца – граждани на У., респ. за изплащането на такава на техните родители – също граждани на У., то горното правило следва да важи на още по-силно основание и за родител с българско гражданство, чието дете – гражданин на У., има предоставена временна закрила, независимо дали се касае за еднократна или за месечна помощ. Вместо да изследва в цялост наличието на предпоставките на чл. 8е от ЗСПД, административният орган е изложил бланкетни мотиви, че детето не учи в държавно/общинско училище, което не съответства на представеното уверение от В. морска гимназия; че детето трябва да е без право на наследствена пенсия, което изобщо не е изследвано, както и че детето няма българско гражданство. Единствено на последното посочено фактическо основание съответства и правното такова – чл. 3, т. 3 от ЗСПД. Последното обаче, по гореизложените мотиви, не е основание за отказ на исканата помощ, още повече, че с оглед съдебната практика, административният орган е следвало да прецени дали правилото на чл. 3, т.3 от ЗСПД в този му вид изобщо следва да се прилага, респ. дали не е налице хипотезата на чл. 3, т. 5 от ЗСПД.

С оглед на изложеното атакуваната заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено като преписка на административния орган за ново произнасяне по подаденото от В. М. заявление-декларация за отпускане на помощ по чл. 8е, ал. 1 от ЗСПД при съобразяване с изложените мотиви.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. В. М. заповед № ЗСПД/Д-В/17477/30.08.2023 г., издадена от Директора на ДСП В..

ВРЪЩА преписката на Директора на ДСП В. за ново произнасяне при съобразяване с мотивите, изложени в настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО съгл. чл. 10, ал. 5 от ЗСПД е окончателно.

СЪДИЯ:

